

[Anne-Marie Meldgaard]

minder lidt for meget om oppositionspanik. Kendsgernerne er, at den helt, helt overvejende del af den danske befolkning kommer til at nyde godt af skatteomlægningen, og jeg glæder mig til, at det bliver til virkelighed for den danske befolkning, når skattereformen træder i kraft næste år. De garantier, som Socialdemokratiet har givet om, at den ærlige skatteyder skulle tilgodeses, bliver nemlig indfriet.

For Socialdemokratiet har det været en stor tilfredsstillelse, at vore tre regeringspartnere har haft vilje og styrke til at fastholde de intentioner, der er blevet aftalt i regeringsgrundlaget. Den begejstring og fælles vilje til politisk handlekraft, vi har oplevet i de seneste uger på skatteområdet, vil gavne såvel erhvervslivet som den enkelte danske skatteborger i de kommende år; så også på skatteområdet bliver der nu tale om en ny start.

Efter førstebehandlingen af skattereformen den 25. maj i år var det med en vis optimisme, vi indledte forhandlingerne og udvalgsarbejdet. Oppositionspartiernes meldinger kunne have været meget værre, end de lød her i salen hin langé dag, der var endog klare undertoner af seriøsitet og saglighed, og i de egentlige forhandlinger blev der da også vist forhandlingsvilje, men – og desværre, må jeg nok sige – holdt denne optimisme ikke ret længe. Det stod snart klart, at forskellen mellem regeringens gennemarbejdede skattereforudspil og de forskelligartede udspil fra Venstre, De Konservative, Fremskridtspartiet og desværre også fra SF ikke levede store muligheder for det brede skatteforlig, som Socialdemokratiet ellers havde håbet på.

Jeg har tidligere været inde på SF's forbehold, men hvor var Venstre og De Konservative henne? I årevis har disse to partier, mens de endnu var i regering, tordnet om at sænke marginalskatterne, og om, at skatten på arbejdsindkomster skulle sættes ned. Hvor er de henne nu, hvor det gælder? Stak de hovedet i busken, fordi de alligevel ikke, da det kom til stykket, ville være med til at stoppe årtiers stigende udnyttelse af skattesystemets uhensigtsmæssige muligheder for at unddrage sig en normal beskatning i et moderne samfund? Eller er det af helt andre mere komplekse politiske årsager, at Venstre og De Konservative nu bruger kræfter på at nedgøre den skattereform, som de selv fandt så afgørende på et tidligere

tidspunkt, og som de i virkeligheden godt ved vil blive til gavn for hele den danske befolkning og for det erhvervsliv, som disse partier ellers gør sig til fortalere for? Skyldes talgymnastikken og de verbale udgydelser, at Venstre og De Konservative godt ved, at denne skattereform også er en del af den eneste mulige politik, som i en økonomisk afmatningsperiode kan understøtte en effektiv indsats mod dette samfunds største svøbe, nemlig arbejdsløsheden?

Fremskridtspartiet har også slået sig op på kravet om indkomstskattelettelser. Hvis dette parti ikke stemmer for denne skatteomlægning, ved vi, hvor vi har det. Jeg indrømmer da gerne og med stor glæde, at denne skattereform ikke bygger på bevidstløse nedskæringer på f.eks. det offentlige eller det sociale område, men det skulle vel ikke afskære Fremskridtspartiet fra i dag at tilkendegive, at det stemmer for, når det endelig lykkes for en regering at få sænket indkomstskatten på et reelt, afbalance-ret og finansieret grundlag.

Ved førstebehandlingen understregede jeg i min tale, at Socialdemokratiet ville fastholde økonomien og sammenhængen i skattereformen, men jeg sagde også, at vi samtidig havde vilje til saglige forhandlinger, og at vi ville tage hensyn til forslag og saglige indvendinger fra oppositionen og fra interesseorganisationer. Det mener jeg helt klart vi har levet op til, og derfor kan jeg også i dag uden tøven give tilslutning til at gennemføre skattereformen med de ændringer og justeringer, der siden førstebehandlingen er foreslået af regeringen.

Arbejdspresset har været stort i de politiske forhandlinger og under udvalgsarbejdet, men det er ikke gået ud over seriøsiteten i arbejdet. Det parlamentariske demokrati har fungeret absolut tilfredsstillende. Alle spørgsmål er blevet fyldestgørende besvaret, alle henvendelser fra organisationer og enkeltpersoner er blevet kommenteret, og de har i konkrete tilfælde givet anledning til ændringsforslag til regeringens oprindelige udspil. Også den kendsgerning skal tages som udtryk for regeringspartierne vilje til reel dialog både i Folketinget og med befolkningen. Ændringsforslagene imødekommer på væsentlige punkter en række af de indvendinger, vi har fået fra erhvervslivet og organisationer, og skal også ses i lyset af drøftelserne med Folketingets øvrige partier;